

Роз'яснення остаточного державного правила «суспільного тягара» від 2022 року

Міністерство внутрішньої безпеки США (DHS) оприлюднило остаточне правило, яке буде опубліковане у Федеральному реєстрі (Federal Register), що забезпечує ясність і послідовність для осіб, які не є громадянами країни, щодо того, як DHS буде застосовувати підставу неприйнятності «суспільного тягара». Це правило відновлює історичне розуміння поняття «суспільного тягара», котре існувало упродовж десятиліть, поки попередня адміністрація не почала розглядати додаткові пільги на охорону здоров'я, такі як Medicaid та допомога з харчуванням, як частину визначення неприйнятності суспільного тягара. Оголошене сьогодні правило свідчить про прагнення адміністрації Байдена відновити віру в нашу легальну імміграційну систему.

Особі, яка не є громадянином, але може стати «суспільним тягарем», що означає, що вона, ймовірно, буде залежати насамперед від держави в питаннях забезпечення засобів до існування, може бути відмовлено у в'їзді або в наданні дозволу на постійне проживання (відомому в розмовній мові як «грін-карта»). До 2019 року майже всі безготівкові державні пільги, такі як Medicaid або допомога з харчуванням, були виключені з розгляду. Правило 2019 року, яке в кінцевому підсумку було скасовано і більше не діє, призвело до зменшення кількості учасників таких програм серед осіб, які не підпадають під критерій неприйнятності, наприклад, діти громадян США в домогосподарствах зі змішаним статусом. Публікація цієї норми у Федеральному реєстрі дозволяє уникнути зазначених наслідків шляхом формального закріплення історичного розуміння терміну.

За допомогою цього правила DHS прагне впровадити підставу неприйнятності суспільного тягара таким чином, щоб:

Забезпечити визначеність для регульованої громадськості;

Це узгоджувалося з напрямком роботи Конгресу;

Вона була чіткою і зрозумілою як для співробітників, так і для осіб, які не є громадянами, та членів їх сімей;

Це сприяло винесенню справедливих і послідовних судових рішень, що зменшить ризик неоднакового ставлення до осіб, що опинилися в подібних ситуаціях;

Усунути зайві бар'єри для заявників; та

Уникнути перешкоджання використанню суспільних благ тими, хто не підпадає під ознаку суспільно тягара.

Не було потреби в заповненні додаткових обтяжливих форм та супровідної документації;

Не встановлювалися складні та заплутані стандарти;

Це не поширювалося на неімміграційні заяви та клопотання про продовження перебування і зміну статусу; і

Не ігнорувати важливість уникнення «негативних наслідків», тобто перешкоджання участі особи в програмах суспільної допомоги через страх перед негативними імміграційними наслідками, навіть якщо ця особа не підпадає під дію

U.S. Citizenship and Immigration Services